

Matka Tverin Karjalaan 15.–20.8.2019

Moskovan juna lähti torstaina 15.8. Helsingin päärautatieasemalta klo 18.44 mukanaan Tveriin menijöitä.

Perjantaina 16.8. klo 6.59 matkalaisia oli Tverin asemalla vastassa Tverinkarjalaisten Kulttuuriautonomian *preda* Nikolai Turičev ja oppaana toiminut Ljudmila Gromova sekä pikkubussi autonkuljettajineen. Hotelli Volgassa nautitun aamiaisen jälkeen tutustuttiin kaupunkiin. Matkaa jatkettiin Lihoslavlin kaupunkiin ja käytiin Tverin Karjalan historian paikallismuseossa, jossa lapset soittivat ja lauloivat vierailijoille. Illaksi saavuttiin pieneen Kozlova-nimiseen karjalaiskylään, jossa matkalaiset jaettiin kolmeen eri perheeseen syötettäväksi, juotettavaksi ja kylvetettäväksi. Ennen saunaa eli *kylyä* käytiin Mihail Orloville omistetussa kirjastossa ja tutustuttiin Kozlovan puukirkkoon sekä vanhaan romahtaneeseen kirkkoon, jota on jo hieman kunnostettu.

Lauantaina 17.8. ajettiin Tolmatsuun piirakkajuhlille, *kalitkapruazniekkaan*. Ensin käytiin Stanislav Tarasoville omistetussa kyläkirjastossa ja kuunneltiin runoja. Sitten marssittiin valtavalle pellolle levittäytyneeseen juhla- ja markkinapaikkaan, jossa esiintyi monenlaista kuoroa, tanssijaa ja puhujaa ja jossa riitti ostettavaksi tavaraa ja syötävää. Illaksi ajettiin Zaluazinan pieneen kylään taas majoittuen kolmeen eri perheeseen.

Sunnuntaina 18.8. matkattiin pieneen Broninon kylään, jossa tutustuttiin yhden miehen ylläpitämään erikoiseen museoon. Sieltä jatkettiin Lihoslavlin keramiikkatehtaaseen, jossa saatiin ohjeiden avulla muovata lintu punaisesta savesta. Illaksi palasimme Tveriin Volga-hotelliin.

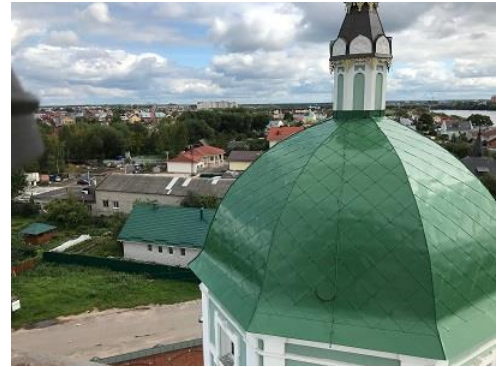
Maanantaina 19.8. oli Kristuksen kirkastumisen juhlapäivä, jota vietetään myös *juablokkapruaazniekkana* eli omenajuhlana. Oršan luostarin kirkko oli ääriään myöten täynnä harrasta väkeä. Sieltä jatkoimme Pyhän Katarinan luostariin, jossa suomalainen Äiti Juliana kertoi luostarista ja kirkon ikoneista. Ruokailun jälkeen jokainen sai kotiin vietäväksi kassillisen luostarissa leivottua leipää. Kaupunkiin ehti hyvin tutustua ennen jäähyväisillallista. Juna kotiin lähti tiistain puolella kello yhden jälkeen.

Seuraavilla sivuilla on muutama Marja Torikan ottama kuva ilman tekstiä; niitä ei ole paranneltu tai käsitelty mitenkään. Näinkin ne näyttänevät hieman edellä esitettyä enemmän matkasta – ja ainakin matkalaisille tuovat muistoja mieleen.

Šuuri passibo Nikolai Turičeville, Ljudmila Gromovalle, emännille, isännille, museoiden ja kirjastojen oppaille ja lapsille sekä kaikille karjalaisille! Ja tietysti Laurillekin suuri kiitos!